

شناسه	قانون - دستور جلسه شماره ۱	تاریخ	۱۴۰۵/۰۷/۲۸
عنوان	اختصاص بخشی از منابع حاصل از مالیات و عوارض ارزش افزوده واحدهای مستقر در شهرک‌ها و نواحی صنعتی به منظور ایجاد، تکمیل، بازسازی و نگهداری زیرساخت‌های شهرک‌های صنعتی		
مرجع طرح موضوع	سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران و کمیسیون صنعت اتاق ایران و شوراهای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی گیلان، خراسان رضوی، آذربایجان شرقی، اصفهان، البرز، مرکزی، مازندران، همدان و خراسان جنوبی		
شرح دستور	شهرک‌ها و نواحی صنعتی به عنوان یکی از مهم‌ترین بسترهای استقرار فعالیت‌های تولیدی کشور، بخش قابل توجهی از تولید، اشتغال، صادرات و درآمدهای مالیاتی کشور را ایجاد می‌نمایند. باین حال، بخش قابل توجهی از زیرساخت‌های عمومی این شهرک‌ها از جمله شبکه‌های آب، برق، فاضلاب، تصفیه‌خانه‌ها، معابر، روشنایی، فضای سبز، مدیریت پسماند، ایمنی و آتش‌نشانی، راه‌های دسترسی و سایر تأسیسات زیربنایی به مرور زمان مستهلک شده است. از سوی دیگر، واحدهای تولیدی مستقر در شهرک‌ها و نواحی صنعتی، مالیات و عوارض ارزش افزوده مربوط به فعالیت اقتصادی خود را پرداخت می‌نمایند؛ لیکن در نظام فعلی توزیع منابع، ارتباط مستقیمی میان میزان وصولی ناشی از فعالیت این واحدها و تأمین هزینه‌های زیرساختی همان محیط صنعتی برقرار نیست و در نتیجه شهرک‌هایی که بار اقتصادی، جمعیتی، ترافیکی، زیست‌محیطی و زیرساختی قابل توجهی را تحمل می‌نمایند، برای تأمین و نگهداری زیرساخت‌های خود با کمبود منابع مواجه هستند و تأمین منابع لازم برای بازسازی و نوسازی آن‌ها به یکی از چالش‌های جدی استمرار فعالیت واحدهای تولیدی تبدیل شده است. لازم به ذکر است واحدهای تولیدی مستقر در شهرک‌های صنعتی کشور در راستای اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده به هنگام صدور اسناد مالی خود موظف به پرداخت درصد عوارض شهرداری هستند و از سوی دیگر از سال ۱۳۹۱ به بعد مطابق قانون پس از صدور ۱۵ پروانه بهره‌برداری برای هر شهرک صنعتی می‌بایست اداره آن با استقلال مالی به شرکت‌های خدماتی متشکل از مدیران واحدهای تولیدی همان شهرک واگذار شود. به این ترتیب هیأت مدیره شرکت‌های خدماتی شهرک‌های صنعتی باید رأساً نسبت به عقد قرارداد با پیمانکاران فضای سبز، جمع‌آوری و دفع زباله، راهبری تصفیه‌خانه فاضلاب، آتش‌نشانی، تصفیه آب شرب، نگهداری و حراست و ... اقدام نمایند از آنجاکه شهرک‌های صنعتی خارج از محدوده شهری هستند و در نتیجه هیچ‌گونه خدماتی از شهرداری‌ها نمی‌توانند دریافت کنند، بر همین اساس قبوض ماهیانه حق شارژ برای تأمین بودجه مورد نیاز اداره شهرک‌ها صادر می‌شود که متناسب با مترای واحدهای تولیدی است و در این قبوض نیز هر کارخانه مالیات بر ارزش افزوده و البته عوارض شهرداری را مجدداً پرداخت می‌کند، بنابراین علی‌رغم پرداخت دو مرحله عوارض شهرداری توسط واحدهای تولیدی مستقر در شهرک‌های صنعتی لیکن هیچ‌گونه خدماتی از طرف شهرداری‌ها به آن‌ها ارائه نمی‌شود. در این خصوص، قانون‌گذار در قانون برنامه پنج‌ساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران سازوکار مشخصی را برای اختصاص بخشی از عوارض ارزش افزوده وصولی از واحدهای تولیدی مستقر در شهرک‌ها و نواحی		

صنعتی پیش‌بینی نموده بود. بر اساس حکم مقرر در برنامه ششم^۱، سی درصد ۳۰ عوارض ارزش‌افزوده دریافتی از واحدهای تولیدی مستقر در شهرک‌ها و نواحی صنعتی شهرستان‌ها برای تأمین زیرساخت‌ها، ارائه خدمات و تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام شهرک‌ها و نواحی صنعتی استان در اختیار شرکت شهرک‌های صنعتی استان قرار می‌گرفت و همچنین پنج درصد از سهم مذکور برای ارائه خدمات در همان شهرک‌ها در اختیار شرکت‌های خدماتی موضوع قانون نحوه واگذاری مالکیت و اداره امور شهرک‌های صنعتی قرار می‌گرفت. هرچند حکم مذکور مربوط به دوره اجرای برنامه ششم بوده، لیکن وجود چنین حکم صریحی در قانون، نشان‌دهنده رویکرد قانون‌گذار نسبت به ارتباط منطقی میان محل ایجاد درآمد و محل تأمین بخشی از هزینه‌های زیرساختی فعالیت اقتصادی و همچنین ضرورت مشارکت منابع حاصل از فعالیت واحدهای صنعتی در توسعه و نگهداری محیط صنعتی بوده است.	
۱. طبق نظر سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی، مجموع مبلغ هزینه شده در پروژه‌های زیرساختی (شامل طرح‌های آب، برق، گاز، معابر، محوطه‌سازی و فاضلاب) در شهرک‌ها و نواحی صنعتی کشور بالغ بر ۶۶۰ هزار میلیارد تومان برآورد می‌شود که بخش وسیعی از این دارایی‌ها (حدود ۶۰ درصد شهرک‌ها و نواحی صنعتی) به دلیل عبور از عمر مفید ۲۰ ساله هم‌اکنون در وضعیت فرسودگی مفرط قرار دارند و هزینه بازسازی و نوسازی در ۹۸۸ شهرک و ناحیه صنعتی (دولتی و غیردولتی) بالغ بر ۴۳ هزار میلیارد تومان برآورد می‌شود که نشان می‌دهد استمرار در تولید در شهرک‌های صنعتی قدیم الاحداث، تحت شعاع تنزل کیفی زیرساخت‌ها قرار دارد و این امر به معنای زوال تدریجی ثروت ملی و سرمایه‌گذاری‌های سنواتی دولت است و تعویق در تعمیرات پیشگیرانه به دلیل نبود منابع مالی پایدار، منجر به افزایش نرخ استهلاک شده است. ۲. طبق ماده ۷ قانون تاسیس شهرک‌های صنعتی ایران، شهرداری‌ها حق ورود و ارائه خدمات در محدوده شهرک‌ها و نواحی صنعتی را ندارند لیکن طبق قانون مالیات بر ارزش‌افزوده، شهرداری‌ها بخش قابل‌توجهی از عوارض ارزش‌افزوده حاصل از تولید را دریافت می‌کنند بدون آنکه ریالی از آن صرف منبع تولید شهرک صنعتی کنند. در حال حاضر بیش از ۵۵ هزار واحد صنعتی بهره‌بردار در شهرک و نواحی صنعتی مستقر هستند و این واحدها سهم مهمی در بین پرداخت‌کنندگان مالیات بر ارزش‌افزوده دارند اما از باز توزیع آن بی‌بهره هستند و پایداری درآمدهای مالیاتی دولت در بلندمدت در گرو تداوم فعالیت این واحدها می‌باشد. لذا تخریب زیرساخت شهرک‌های صنعتی، خاموشی کارخانه‌ها و توقف تولید و نهایتاً کاهش درآمدهای واحدهای تولیدی و نهایتاً کاهش درآمدهای مالیاتی دولت از آن محل را دارد. ۳. مدل کنونی اداره شهرک‌ها مبتنی بر أخذ حق شارژ با یک خطای راهبردی در تفکیک مفاهیم مالی روبه‌روست. این مبالغ صرفاً پوشش‌دهنده هزینه‌های عملیاتی و جاری نظیر راهبری، نگهداری و فضای سبز است، درحالی‌که هزینه‌های سرمایه‌ای شامل اورهال تصفیه‌خانه‌ها، بازسازی شبکه‌های توزیع انرژی و نوسازی معابر در توان مالی واحدهای صنعتی مستقر نیست، و تحمیل مخارج نوسازی ساختاری به تولیدکنندگانی که با نوسانات شدید اقتصاد کلان مواجه‌اند فاقد توجیه اقتصادی است.	ایرادات و مشکلات مطروحه

^۱ جزء ۲ بند ۶ ماده ۶ قانون برنامه ششم: ... سی‌درصد (۳۰٪) عوارض ارزش‌افزوده موضوع این جزء دریافتی از واحدهای تولیدی مستقر در شهرک‌ها و نواحی صنعتی شهرستان‌ها برای تأمین زیرساخت‌ها و ارائه خدمات در آنها و تکمیل طرح‌های (پروژه‌های) نیمه‌تمام شهرک‌ها و نواحی صنعتی استان، در اختیار شرکت شهرک‌های صنعتی استان قرار می‌گیرد. این سهم از مبلغ مربوط به شهرهای استان به نسبت کسر می‌گردد.

تبصره - پنج‌درصد (۵٪) از مبلغ موضوع سهم سی‌درصد (۳۰٪) شهرک‌های استان جهت ارائه خدمات مربوطه در همان شهرک‌ها در اختیار شرکت‌های خدماتی موضوع قانون نحوه واگذاری، مالکیت و اداره امور شهرک‌های صنعتی مصوب ۱۳۸۷ قرار می‌گیرد. شرکت شهرک‌های صنعتی و نواحی صنعتی غیردولتی نیز مشمول این حکم هستند.

شرکت‌های خدماتی ناچارند وظایفی فراتر از شهرداری‌ها نظیر نگهداری خطوط انتقال آب، برق، گاز، آسفالت، روشنایی و اطفای حریق) را در سطح شهرک‌ها و نواحی صنعتی کشور بر عهده بگیرند. این شرکت‌ها برخلاف شهرداری‌ها، هیچ سهمی از منابع پایدار ملی ندارند و تنها منبع آن‌ها حق شارژ می‌باشد که صرفاً برای امور جاری کفایت می‌کند و حق شارژ دریافتی پاسخگوی تعمیرات و نگهداری جزئی تأسیسات و خدمات جاری شهرک‌های صنعتی می‌باشد درحالی‌که هزینه موردنیاز برای بازسازی زیرساخت‌ها رقمی حدود ۴۴ هزار میلیارد تومان برآورد می‌شود. لذا شرکت‌های خدماتی در یک بن‌بست هستند. طبق جدول ذیل ۷۰ درصد حق شارژ صرف هزینه‌های اجتناب‌ناپذیر جاری می‌شود و بودجه باقی‌مانده برای بازسازی در برابر حجم زیرساخت‌ها تقریباً صفر است

شرح	مبلغ (همت)	نکات
برآورد هزینه نوسازی و بازسازی ۹۸۸ شهرک و نواحی صنعتی دولتی و غیردولتی	۴۴	نوسازی زیرساخت‌های فرسوده
کل شارژ قابل وصول	۱۰/۲	کل درآمد پیش‌بینی شده
سهم خدمات جاری (پرسنل، هزینه نگهداری ساختمان‌های عمومی و خودروهای نگهبانی، فضای سبز-اداری و آتش‌نشانی و تصفیه‌خانه)	۷/۲	۷۰ درصد (غیرقابل حذف)
سهم باقی‌مانده برای تعمیر و نگهداری (نظافت، جمع‌آوری و حمل پسماند هزینه تعمیر و نگهداری تأسیسات و زیرساخت)	۳	فقط ۷ درصد از نیاز بازسازی و نوسازی را پوشش می‌دهد.

۴. طبق آمار سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی:

عنوان	درصد	شرح
مجموع مالیات بر ارزش‌افزوده	۱۰	میزان تقریبی در سال ۱۴۰۴: ۱.۵۰۰ همت
سهم بازنشستگان	۱	صرف مابه‌التفاوت حقوق بازنشستگان کشوری و لشکری می‌شود.
سهم شهرداری‌ها	۴	طبق ماده ۳۹ قانون مالیات بر ارزش‌افزوده، این بخش تحت عنوان عوارض شناخته می‌شود.
سهم سلامت	۱	این سهم طبق ماده ۳۷ قانون دائمی تحت عنوان مالیات سلامت مستقیماً به وزارت بهداشت اختصاص می‌یابد.
سهم ورزش	۰/۲۷	طبق ماده ۹۴ قانون برنامه ششم توسعه این عدد از سهم دولت استخراج می‌شود.
بودجه عمومی دولت	۳/۷۳	—
پارک علم و فناوری	۱۰۰ درصد	مطابق تبصره ۷ ماده ۳۷، عوارض واحدهای فناوری مستقر در پارک‌ها

به صورت کامل ۱۰۰ درصد در اختیار پارک قرار می گیرد تا صرف توسعه زیرساخت های همان پارک شود برخلاف عوارض واحدهای تولید مستقر در شهرک ها و نواحی صنعتی که به شهرداری ها می رسد.	عوارض ارزش افزوده		با توجه به وحدت ملاک در ارتباط با تخصیص ۱۰۰ درصد عوارض ارزش افزوده به واحدهای مستقر در پارک های علم و فناوری، تسری این امتیاز به شهرک های صنعتی اقدامی در جهت رفع تبعیض قانونی بین قطب های مختلف صنعت و حمایت از زیرساخت های استراتژیک کشور است. ۵. فعالیت مستمر واحدها همبستگی مستقیمی با نرخ رشد GDP دارد و اختلال در زیرساخت شهرک های صنعتی، می تواند موجب توقف زنجیره ارزش و کاهش مستقیم تولید ناخالص داخلی گردد. ۶. از جمله تبعات تداوم وضعیت علاوه بر کاهش رقابت پذیری و افت GDP، ریزش درآمدهای مالیاتی، عدم تمایل به مشارکت در شرکت های خدماتی، شکنندگی امنیت پدافندی و مخاطرات زیست محیطی می باشد که ناتوانی در نوسازی شبکه های برق و آبرسانی، ریسک حوادث جبران ناپذیر همچون آتش سوزی های گسترده و نشت آلاینده های شیمیایی به منابع زیرزمینی را افزایش می دهد. ۷. زیرساخت های مدرن و پایدار، مهم ترین سیگنال به سرمایه گذاران داخلی و خارجی است و سرمایه گذاری که بیند مالیات پرداختی اش صرف بهبود محیطی پیرامون کارخانه می شود، رغبت بیشتری برای توسعه طرح های صنعتی دارد و با نقص و نارسایی در زیرساخت تولید، انگیزه ای برای توسعه فعالیت و سرمایه گذاری وجود نخواهد داشت. ۸. با توجه به افزایش هزینه های احداث، بازسازی و نگهداری زیرساخت ها، افزایش استهلاک تأسیسات و توسعه شهرک های صنعتی، اتکا صرف به منابع داخلی شرکت شهرک های صنعتی یا دریافت هزینه از واحدهای مستقر، پاسخگوی نیازهای روزافزون شهرک ها نمی باشد. از طرف دیگر، دریافت مجدد هزینه های سنگین از واحدهای تولیدی برای جبران استهلاک زیرساخت ها، موجب افزایش هزینه تمام شده تولید و کاهش قدرت رقابت واحدهای صنعتی خواهد شد. بر همین اساس پیشنهاد می گردد درصد مشخصی از مالیات و عوارض ارزش افزوده وصولی ناشی از فعالیت واحدهای تولیدی مستقر در هر شهرک یا ناحیه صنعتی، با سازوکار قانونی مشخص و شفاف، به همان شهرک یا ناحیه صنعتی بازگردانده شود.
در جلسه کارگروه تخصصی در وزارت اقتصاد مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۵ با حضور نمایندگان از سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی، سازمان امور مالیاتی و شوراهای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی استانی مطرح گردید و مقرر شد حل مشکل مورد پیگیری قرار گیرد.			جمع بندی جلسه کارشناسی

- دستور ۳: اختصاص بخشی از مالیات بر ارزش افزوده اخذ شده از واحدهای تولیدی و صنعتی به شهرکها و نواحی صنعتی با توجه به افزایش چشمگیر هزینههای ایجاد و نگهداری زیرساختهای شهرکهای صنعتی، شورای گفتگو درخواست تأمین اعتبارات دولتی و اجرای کامل قوانین حمایتی در این حوزه را دارند. ضمن اینکه در حال حاضر بخشی از درآمد مالیات بر ارزش افزوده به شهرداریها اختصاص مییابد تا صرف بازسازی و نوسازی شهرها شود ولی نوسازی و ارائه خدمات در شهرکهای صنعتی از سوی خود شهرکها انجام می شود و به دلیل کمبود اعتبارات اکثر زیرساختهای شهرکهای صنعتی در حال حاضر فرسوده شدهاند. در این خصوص مقرر شد: در کارگروه تفاهتنامه پنججانبه که هفته آینده جلسه آن برگزار می شود پیشنهادهای سازمان صنایع کوچک و شهرکهای صنعتی، سازمان امور مالیاتی و شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی در خصوص این موضوع مطرح و مورد بررسی قرار گیرد. هادی محضریا رئیس مرکز ملی پایش و بهبود محیط کسب و کار	
پیشنهاد اول: طرح اصلاح قانون تأمین مالی تولید و زیرساختها: سازمان برنامه و بودجه موظف است به منظور ساماندهی امور زیربنایی شهرکهای صنعتی، معادل ۰.۵ درصد از عوارض وصولی قانون مالیات بر ارزش افزوده را در یک ردیف بودجه مستقل به شرکت شهرکهای صنعتی تخصیص دهد تا جهت امور بازسازی، نوسازی و نگهداری زیرساختهای شهرکهای صنعتی هزینه شود. و یا پیشنهاد دوم: الحاق یک تبصره به ماده ۷ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰: ۱۰۰ درصد از سهم عوارض ارزش افزوده موضوع ماده ۷ قانون مالیات بر ارزش افزوده، دریافتی از واحدهای صنعتی مستقر در شهرکها و نواحی صنعتی به همان شهرک یا ناحیه صنعتی به منظور توسعه، تکمیل و نگهداری زیرساختها و ارائه خدمات شهری اختصاص می یابد. آیین نامه اجرایی این تبصره ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ این قانون توسط سازمان برنامه و بودجه و با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت صنعت، معدن و تجارت تهیه می شود و به تصویب هیات وزیران می رسد. و یا پیشنهاد سوم: الحاق یک بند به عنوان بند ۳ به ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰: در مورد واحدهای تولیدی و صنعتی مستقر در شهرکها و نواحی صنعتی، پنجاه درصد موضوع عوارض بند ۲ این ماده از شهرداریها	پیشنهاد دبیرخانه

^۱ ماده ۷- نرخ مالیات و عوارض کالاها و خدمات مطابق با مأخذ موضوع ماده (۵) این قانون، به استثنای کالاهای خاص که نرخ آنها در ماده (۲۶) این قانون تصریح شده، نه درصد (۹٪) می باشد.

^۲ ماده ۲۸- مالیات و عوارض موضوع مواد (۷)، (۲۶) و (۲۸) این قانون و جریمه های مربوط به آنها پس از کسر کسورات قانونی، به ترتیب زیر توزیع می شود:

۱- یک نهم از مالیاتها و عوارض وصولی ماده (۷) و بندهای «الف» و «ب» ماده (۲۶) این قانون به عنوان مالیات سلامت به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اختصاص می یابد.

به سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران اختصاص می‌یابد تا منابع را صرفاً به منظور نوسازی و بازسازی و ارتقای زیرساخت‌ها با هماهنگی شرکت‌های خدماتی (موضوع قانون نحوه واگذاری مالکیت و اداره امور شهرک‌های صنعتی) و در موارد عدم تشکیل شرکت خدماتی از طریق شرکت شهرک‌های صنعتی هر استان و در شهرک‌ها و نواحی صنعتی غیردولتی نیز با سازوکارهای حاکم یا مشابه هزینه نماید. تبصره ۱: سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران، شرکت شهرک‌های صنعتی تابعه استانی، شرکت‌های خدماتی موضوع بند ۳ و نیز شهرک‌ها و نواحی صنعتی غیردولتی مکلف‌اند گزارش سالانه عملکرد مالی و گزارش مجامع عمومی عملکردی شرکت‌های دولتی به سازمان امور مالیاتی کشور ارائه دهند. استمرار تخصیص سنواتی موضوع این تبصره منوط به تأیید هزینه کرد سال قبل توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی) خواهد بود. تبصره ۲: آیین‌نامه اجرایی این ماده ظرف مدت سه ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. ویا پیشنهاد چهارم: اصلاح تبصره ۷ بند (ب) ماده ۳۹ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰^۱: در تبصره ۷ بند (ب) ماده ۳۹ قانون مالیات بر ارزش افزوده عبارت (واحدهای صنعتی مستقر در شهرک‌ها و نواحی صنعتی) بعد از عبارت (مستقر در پارک‌های علم و فناوری) اضافه گردد و درصدی از عوارض ارزش افزوده به شهرک‌های صنعتی تعلق گیرد.	فهرست مستندات و مدارک پشتوانه گزارش‌های کارشناسی شوراها و گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی استانی گیلان، خراسان رضوی، آذربایجان شرقی، اصفهان، البرز، مرکزی، مازندران، همدان و خراسان جنوبی
--	--

۲- باقی‌مانده، به نسبت مساوی سهم درآمد عمومی کشور و سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌ها می‌باشد. سهم درآمد عمومی به‌عنوان مالیات به حساب خزانه‌داری کل کشور واریز می‌شود. سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌ها به‌عنوان عوارض حسب مورد به حساب تمرکز وجوه اداره کل امور مالیاتی استان و حساب تمرکز وجوه وزارت کشور واریز می‌شود.

تبصره- عوارض و جریمه‌های سهم شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و روستاهای فاقد دهیاری موضوع این قانون به حساب‌های رابطی که بنا به درخواست سازمان و وزارت کشور توسط خزانه‌داری کل کشور حسب مورد به نام حساب تمرکز وجوه اداره کل مالیاتی استان و وزارت کشور افتتاح می‌گردد، واریز می‌شود. عوارض سهم شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و روستاهای فاقد دهیاری و جریمه‌های متعلق به آن، درآمد دولت نبوده و سازمان موظف است صد درصد (۱۰۰٪) آن را مطابق با مقررات ماده (۳۹) این قانون به‌صورت ماهانه به حساب‌های ذی‌ربط مذکور واریز نماید

^۱ تبصره ۷- سهم عوارض ارزش افزوده دریافتی از شرکت‌های فناور مستقر در پارک‌های علم و فناوری پس از واریز به خزانه‌داری کل کشور، به صورت صد درصد (۱۰۰٪) به همان پارک بابت ایجاد، توسعه و نگهداری زیرساخت‌ها و فضاهای عمومی، آموزشی، پژوهشی و فناوری و ارائه خدمات شهری اختصاص می‌یابد. آیین‌نامه اجرایی این تبصره ظرف سه ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون توسط معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری با همکاری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه می‌شود و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.